

[Justitsministeren.]

Derfor tilsiger jeg min Villighed til i Udvalget at diskutere en hvilken som helst Sammensætning af Appelretten, man ønsker, naar den blot bliver saa betryggende som overhovedet muligt. Naturligvis ogsaa læge Dommere, medmindre Domstolene i saa Fald skulde komme paa den Tanke, at Lægdommere egentlig er grundlovsstridigt. Er ikke Indførelse af Domsmand efter den specielle juridiske Dommerfortolkning grundlovsstridigt? Hvor tillader, om jeg saa maa sige, Grundloven Indførelse af Domsmand? Tillader Grundloven med dens Syn paa Domstolene at betragte det som en Domsafgørelse, naar det er to Gaardejere og en Underretsdommer, der afsiger en Dom? Jeg har tit spekuleret paa, hvorfor der aldrig af nogen Jurist er rejst Spørgsmaal om det grundlovs-mæssige i Indførelsen af Domsmand, men det har der jo været almindelig Enighed om.

Ud fra de fremsatte Betragtninger har jeg altsaa intet som helst imod at give Appelretten en helt anden Sammensætning end den foreslaaede, idet jeg anerkender mit absolutte Nederlag, hvad angaar de Betragtninger, der laa til Grund for den foreslaaede Sammensætning, nemlig at den skulde være betryggende og tilfredsstillende fra et juridisk Synspunkt. Det er kun Jurister, der har angrebet.

Efter denne Gennemgang af de ærede Ordføreres Udtalelser, skal jeg slutte, idet jeg endnu en Gang takker for den gennemgaaende fuldt ud saglige Behandling, dette Forslag har været Genstand for.

Fr. Dalgaard: Jeg takker den højtærede Justitsminister for Tilsagnet om Forhandling om en anden Sammensætning af Appelretten efter den Ændring, der vil ske med Hensyn til Appel til Højesteret.

Der er rettet enkelte Spørgsmaal til mig, som jeg skal svare paa. Det ærede Medlem Hr. Elgaard mindede mig om, at det, der skete ved Indførelse af Appelretten, var — han brugte mit Udtryk — en stærkere Amerikanisering af Retsplejen. Det, jeg talte om med Hensyn til Amerikanisering, var, at i Amerika rask væk Højesteret tilsidesætter Love, der er lovmæssigt vedtaget af den lovgivende Magt, og jeg sagde, at det var heldigt, at vi ikke i Danmark havde saadanne Tilstande.

Hvad angaar det demokratiske, sagde det ærede Medlem Hr. Elgaard, at det kunde ikke være en Prøvesten paa Demokrati, om man vilde antage Appelretten eller ikke. Det har jeg heller ikke sagt. Det, jeg talte

om med Hensyn til Demokrati, var Dommernes Angreb paa Lovgivningsmagten, og jeg paakaldte enhver Demokrats Hjælp til at faa det slaaet tilbage.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard mener, at jeg skulde have udtalt, at Appelretten var mere uafhængig end de andre Domstole. Det har jeg ikke sagt noget om. Min Bevisførelse gik ud paa at paavise, at Appelretten var lige saa uafhængig som de andre Domstole.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel rettede et Spørgsmaal til mig og bad Tingets Medlemmer og Tilhørere nøje lægge Mærke til, hvordan jeg svarede. Det ærede Medlem spurgte mig, hvad det var for Særrettigheder, Dommerne besad. Jeg tror, at jeg i de Bemærkninger, jeg fremkom med i Gaar, tilstrækkeligt har paavist, hvad jeg mente med Særrettigheder. Jeg talte om, at Dommerne havde den Særrettighed, at de ikke kunde afskediges uden ved Dom. Denne Særrettighed skal ikke tages fra dem, den har de efter Grundloven. Men de Herrer Dommere med Højesterets Præsident, Troels G. Jørgensen, i Spidsen forlanger noget mere. De forlanger den Særstilling kun at blive dømt af deres egne. Maa jeg tillade mig at citere et Par Linier af en Artikel af Troels G. Jørgensen:

„Med andre Ord, disse Dommere drages i de paagældende Sager, derunder ogsaa Spørgsmaal om Suspension, fra deres Værneting, der ifølge Grundloven er Rigets almindelige, under Højesteret indordnede Domstole.“

Det er et Postulat af den ærede Højesteretspræsident, det staar der intet om i Grundloven. Det, de har Ret til at forlange, er, at en Domstol afsiger Dom om, hvorvidt de skal afskediges eller ikke. Men de forlanger yderligere — og det var det, jeg lagde Vægt paa i den Udtalelse af Grundtvig, jeg citerede — udelukkende at blive dømt af deres jævnlige. Der har de en Særrettighed fremfor alle os andre i dette Samfund, og heroverfor er det, Justitsministeren har sagt — jeg mener med Rette —, at for at sikre Effektiviteten af Tilsynsmyndigheden, Disciplinærmyndigheden over Dommerne skal man gaa til en anden Ordning end den, der gaar ud paa, at man ved de almindelige Domstole gennem Ankebehandlingen paaser, hvorledes Dommerne har opført sig. Denne Sikring af Effektiviteten skulde opnaas ved, at der af almindelige Dommere og andre bliver set specielt paa enhver Sag, der paaklages til Appelretten. Denne Særrettighed, at blive dømt udelukkende af deres egne gennem almindelig